

Bölüm 11

SOSYAL AĞLARIN EĞİTSEL AMAÇLI KULLANIMINA İLİŞKİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİ

E. Seda KOÇ¹

GİRİŞ

Sosyal ağ kavramı ilk kez 1954 yılında Barnes tarafından dile getirilmiş olup, bu kavram kişinin çevresindeki diğer insanlarla olan ilişkilerini tanımlamak amacıyla kullanılmıştır. Barnes sosyal ağların birbirleriyle etkileşimde olan ve kişi için psikolojik öneme sahip bireylerden meydana gelmiş olduğunu ifade ederek, sosyal ağlardan yararlanan kişiler arasındaki özellikleri de belirtmeye çalışmıştır (Akt. Aksüt vd., 2012). Yine bir sosyal ağ olan Vikipedi'ye (2016) göre ise sosyal ağlar, “bireylerin internet üzerinde toplum yaşamı içinde kendilerini tanımlayarak yine insanlara internet iletişim metotları ile iletişime geçmek için ve aynı zamanda normal sosyal yaşamda yapılan çeşitli jestleri simgeleyen sembolik hareketleri göstererek insanların yarattığı sanal ortamdaki sosyal iletişim kurmaya yarayan ağlara” verilen genel isim olarak tanımlanmıştır.

İçinde bulunduğumuz yüzyıl itibariyle sosyal ağlar giderek daha çok duyduğumuz bir sözcük haline gelmiş, bilgi teknolojilerinden yararlanan çoğu kişi için olmazsa olmaz internet uygulamalarının başında yer almaya başlamıştır. Diğer bir ifade ile sosyal ağlar günümüzde teknolojik bir terim olmanın ötesinde; kültürel, ekonomik ve kişisel özellikler ayırımı olmaksızın her yaşta pek çok kişi tarafından yaygın bir şekilde kullanılmakta olan önemli iletişim araçları haline gelmiştir. Özellikle son yıllarda dünya çapındaki İnternet bağlantısının neredeyse insanın olduğu her noktaya ulaşmış olması, sosyal ağların kolay ve ucuz ulaşılabilir hale gelmesine ve beraberinde milyonlarca kişinin bu araçlardan yararlanmasına neden olmuştur. Kullanım yaygınlığına bağlı olarak insanlar arasındaki etkileşimi ve bilginin paylaşım hızını oldukça arttırmış olan bu ağlar, teknoloji odaklı yaşam tarzının bir sonucu olarak birtakım toplumsal değişiklikleri de beraberinde getirmiştir. Sosyal ağlar artık ticaretten sanata, siyasetten spora, eğlenceden iş hayatına iletişimin ve paylaşımın olduğu hemen her alanda ihtiyaç duyulan araçlar olmuştur.

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Namık Kemal Üniversitesi, eseda61@hotmail.com

KAYNAKLAR

1. Aksüt, M., Ateş, S., Balaban, S. ve Çelikkanat, A. (2012). İlk ve Ortaöğretim Öğrencilerinin Sosyal Paylaşım Sitelerine İlişkin Tutumları (Facebook Örneği). XIV. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri 1 - 3 Şubat 2012 Uşak Üniversitesi. 71-76.
2. Aykaç, N.(2014). Öğretim ilke ve yöntemleri. Ankara: Pegem Akademi.
3. Baş, M. (2017). 2009 ve 2015 İlkokul matematik dersi öğretim programları ile 2017 ilkökuller matematik dersi öğretim programı karşılaştırması. YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi (YYU Journal of Education Faculty), 14(1):1219-1258. <http://dx.doi.org/10.23891/efdyyu.2017.44>
4. Blackey, H. and Chew, E. (2009). Social Software Policy 2009–2012 for The University of Glamorgan. http://scholar.google.com.tr/scholar?q=Social+Software+Policy+2009–2012+for+The+University+of+Glamorgan.+The+Policy+of+the+University+of+Glamorgan.&btnG=&hl=tr&as_sdt=0,5#1 adresinden 19 Nisan 2019 tarihinde alınmıştır
5. Creswell, J. W. (2014). Araştırma deseni: nitel, nicel ve karma yöntem yaklaşımları (S. B. Demir, çev). Ankara: Eğiten Kitap.
6. Duban, N , Güleç Islak, F , Güleç, F , Konak, S , Öztürk, A , Türkeç, H . (2015). Fen Bilimleri Dersinde Sosyal Ağların Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri. Bartın University Journal of Faculty of Education, (), 170-182.
7. Genç, Z (2010). Web 2.0 yeniliklerinin eğitimde kullanımı: Bir Facebook eğitim uygulama örneği. Akademik Bilişim'10 - XII. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri. Muğla Üniversitesi.
8. Grant, N. (2008). On the usage of social networking software technologies in distance learning education. In K. McFerrin et al. (Eds.), Proceedings of Society for Information Technology and Teacher Education. International Conference 2008. (3755-3759). Chesapeake, VA: AACE.
9. Goodyear, P. (2004). Advances in research on networked learning (Vol. 7). Springer Science & Business Media.
10. Ekici, Murat & Kiyici, Mübin. (2012). Sosyal ağların eğitim bağlamında kullanımı. Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. 5. 156-167.
11. İşman, A., ve Hamutoğlu, N. B. (2013). Sosyal ağların eğitim-öğretim sürecinde kullanılması ile ilgili karma öğrenme öğrencilerinin görüşleri: Sakarya üniversitesi örneği. International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education (IJTASE), 2(3).
12. Kaptan, S. (1998), Bilimsel araştırma ve istatistik teknikleri (BAT), Teknisk Web Ofset Tesisleri, Ankara.
13. Kelleci, Ö. & Tetik, E. (2015). Sosyal ağ destekli bilişim teknolojileri eğitiminin öğrencilerin akademik başarılarına etkisi. E-Journal of New World Sciences Academy, 10 (3), 151-168.
14. Kilis, S , Rapp, C , Gülbahar, Y . (2015). Eğitimde sosyal medya kullanımına yönelik yükseköğretim düzeyindeki öğretmenlerin algısı: Türkiye-Almanya örnekleme. Journal of Instructional Technologies and Teacher Education, 3 (3).
15. Kocadere, S , Aşkar, P . (2013). Okul Uygulamaları Derslerine İlişkin Görüşlerin İncelenmesi ve Bir Uygulama Modeli Önerisi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 28 (28-2), 27-43.
16. Öztürk, M.,ve Akgün, Ö. E. (2012). Üniversite öğrencilerinin sosyal paylaşım sitelerini kullanma amaçları ve bu sitelerin eğitimlerinde kullanılması ile ilgili görüşleri. Sakarya University Journal of Education, 2(3), 49-67.
17. Özmen, F, Aküzüm, C., Sünkür, M., Baysal, N. (2011). Sosyal Ağ Sitelerinin Eğitsel Ortamlardaki İşlevselliği. 6th International Advanced Technologies Symposium (IATS'11), 16 -18 May 2011, Elazığ, Turkey.
18. Menteşe, M. (2013). Sosyal Medya Ortam ve Araçlarının Eğitimde Kullanımına İlişkin Okul Yöneticilerinin ve Öğretmenlerin Görüşleri, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
19. Özmen, F, Aküzüm, C ve Sünkür, M. (2012). Sosyal ağ sitelerinin eğitsel ortamdaki işlevselliği. New World Sciences Academy. 7(2):496-506.
20. Sayımer, İ. (2008) Sanal Ortamda Halkla İlişkiler, Beta Yayınları, İstanbul.
21. Sırakaya, M. ve Seferoglu, S.S (2013). Öğretmen adaylarının problemleri internet kullanımları-

- nın incelenmesi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakóltesi Dergisi, 28(1), 356-368.
22. Siemens, G. (2005). Connectivism: a learning theory for the digital age. *International Journal of Instructional Technology and Distance Learning*, 2(1): 3-10.
 23. Tiryakiođlu, F., Erzurum, F. (2011). Bir Eğitim Aracı Olarak Ağların Kullanımı, 2nd International Conference on New Trends in Education and Their Implications, 27-29 April, 2011, Antalya-Turkey.
 24. Tođay, A., Akdur, T. E., Yetiřken, İ. C., ve Bilici, A. (2013). Eğitim s¼reçlerinde sosyal ağların kullanımı: Bir MYO deneyimi. Akademik Bilişim Konferansı, Antalya: Akdeniz Üniversitesi.
 25. Tonbulođlu, İ. ve İşman, A. (2014). Öğretmenlerin sosyal ağları kullanım profillerinin incelenmesi. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakóltesi Dergisi*, 3(1). doi:10.14686/ BUEFAD.201416220.
 26. Vikipedi, 2019. https://tr.wikipedia.org/wiki/Sosyal_ađ adresinden 21 Nisan 2019 tarihinde alınmıştır.
 27. Walcott, H. F. (1994). *Transforming qualitative data: Description, analysis and interpretation*. Newbury Park, CA: Sage.
 28. We Are Social Digital Report, 2019. <https://wearesocial.com/global-digital-report-2019> adresinden 29 Haziran 2019 tarihinde alınmıştır.
 29. Yamamoto, G ve şekeroğlu, Ö (2014) Sosyal medya ve blog. İstanbul: Kriter Yayınları.
 30. Yıldırım, A. ve şimşek, H. (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.